

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

ha- Boneh

Lemberg, Shanah 1 (1904) ; damit Erscheinen eingestellt

תויח תוחיש

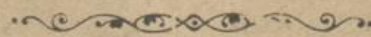
[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12870)

בשלה רוחניו יקוה יזורים יזחניים יזי עוד יזינוכם אמרו יזקיים יזיראת יזעשות יזגירים יזין גם יזרבי יזתה"ק יזחיות שליך יזבצר יזר מן יז... יזורות יזבהק יזוכיה יזחויך יזעל יזרוך יזר כי יזועה יזע כי יזברו יזורה יזלא יזאג יזחיו

חיי עונג חיי המותרות והלוקסוס כי מלומד הוא במדת ההסתפקות והאמונה תאמין את רוחו לבלי חת פן יחסר להמם כי בוטח בד' ישוגב, ובכן יניח בנים נאמנים לד' ולתורתו למלא את מקומו ביראת חשא, ועל איש כיו"ב לא נאמר מיתה כי יעמוד שמו לעולם וזכרו לנצח.

והן המה הדברים המרומזים במאמר אליהו ז"ל כל השונה הלכות בכל יום איש כזה אשר יפנה מכל עסקיו ויקבע עתות לתורה אות הוא כי עד דור ודור אמונתו כי מאמין הוא כי מי אשר זן את אבותינו במדבר הוא יזין גם אותו וכה ינחיל לדורותיו ולא יעביר בניו למולך בשביל תענוגות בני אדם ואך ימלאם בחכמה ויראת ד'. איש כזה מובטח שהוא „בן עולם הבא“ כלומר „נצחיי“ ולא יהי נאמר עליו מיתה כי יניח בן כמותו. (ועוד"ב רומז לדברים הנצחיים כגודע) שנאמר „הליכות עולם לו“ ורישא דקרא עמד ימודד ארץ ראה ויתר גוים שחו גבעות עולם ויתפוצצו הררי עד — הכל בשביל להראות כי — הליכות עולם לו והוא המנהג עולמו כהפצו ומבלעדו לא יעשיר איש ומבלעדו לא יעשה חיל ואיש המאמין כי „הליכות עולם לו“ הוא קורא באמת אל תקרי „הליכות“ אלא „הלכות“ כי בזה שמאמין בחי העולמים אשר הליכות עולם לו הוא שונה הלכות.

יקותיאל ארי קאממעלהאר.

שיחות חיות (מאת מו"ח).

„הא לכם בקצרה תוכן דרשתי בביהמ"ד „בית ישראל“ בש"ק פ' חקת. לפרש סמוכין סדר קרה וחקת לפ' מי-מריבה, כי הנה קרה לא האמין בתורה מן השמים לפי שיש בה מצות שאין השכל משיגן ואמר שהן בדויות מלב משה, ולכן בא בטענה שלית שכלה תכלת שהיית בציצית ובית מלא ספרים שמחויב במזוזה ע"פ דין וזה מתנגד לבינת אנוש הפשוטה הטבעית. ולהראות לכל טעותו נמדד לו כמדתו ולא מת באחד האדם החלש ונבלע באדמה בעצם בריאותו שלא כדרך הטבע והשכל.

ע"כ באה אח"ז פ' חקת להגיד כי כמות כל המצות גורות הן בלי טעם וסברא והכרעת המדע, וכמופת לדבר נצטוו על הפרה במרה ששם הפליא ד' לעשות להמתיק מים המרים בעין מר

שיחות חיות

בשגם הוא נגד השכל והליכות הטבע, ובוה יסתתמו מענות השואל
 מה העבודה של החקים הנשגבים משכל האנושי; ויש שם שם
 לו חוק ושם נסהו ויאמר וגו' ושמרת כל הקיו כל המחלה לא
 אשים עליך כי אני רופאך, ול"ק אם אין מחלה מה צריך לרפואה?
 שהכוונה כי ממחלה עצמה תצא תרופה והקב"ה במה שהוא מכה
 הוא מרפא כשם שממתיק דבר מר במר.

ובכן נבין סמיכת פ' מי מריבה שדקדק הקב"ה עם מרע"ה
 כחוט השערה ויתעבר בו ונגזר עליו עונש וכל תחנותיו לא הועילו
 כי באמור ה' אליו: קח את המטה ודברתם אל הסלע ונתן
 מימיו. שפט משה ברוח-מבינתו. אחרי שכבר נאמר לו בחורב
 „והכית בצור“ וגם בפעם הזאת נצטוו ליקח את המטה. א"כ
 מלה בסלע לאו דוקא והכאה בדומם כדבור דמ"א — ולגבי
 משה אין שגיאה זו מלתא זוטרתי כי מי כמוהו מורה מחוקק
 יודע שאין רשות להשתמש בכה השכל בענין המצות לשנות אף
 מעט מזעיר — ודעת שפתיו ברור מללו בפ' ואתחנן: ויאמר ד'
 אלי אל תוסף דבר אלי וגו' ועתה ישראל שמע אל החקים וגו'
 לא תוסף ולא תגרע. כלומר ממני תראו ותקחו מוסר, הלוך אחרי
 המצות והחקים בלי חקירה ודרישת טעם מצד השכל, כי היא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון החקים האלה ותכלית
 הידיעה שלא נדע. —

פנים
 החלי
 אהבה
 הראש
 יבאו
 בשור
 מיום
 מתמע
 סדר
 הזמן
 ירה
 בניע
 קבלת
 הדיור
 נפניע
 נפניע
 במאוס
 נפשי
 האות
 את ל
 תורת
 תורת
 בהנהג
 איזה
 בכל
 שקדמו
 ונלים
 מדיים
 הניע
 תשובה
 נגלו
 לתקן